

عرفان‌های دروغین و مصادیق بارز مدعیان شیاد و رهزنان دین و مکتب تشیع

مہتاب بختیاری و ایرج تبریزی
پاییز ۱۳۹۲ - تهران
جلد اول

سرشناسه	بختیاری، مهتاب، ۱۳۵۷ -
عنوان و نام پدیدآور	عرفان‌های دروغین و مصادیق بارز مدعیان شهاد و رهنان دین و مکتب تشیع/مهتاب بختیاری و ایرج تبریزی.
مشخصات نشر	تهران: سنگفرش، ۱۳۹۳.
مشخصات ظاهری	۸۸ص.
شابک	978-600-94428-1-2: ۶۰۰۰ ریال
وضعیت فهرست نویسی	فیا
موضوع	عرفان -- دفاعیه‌ها و ردیه‌ها
موضوع	مهدویت -- مدعیان
شناسه افزوده	تبریزی، ایرج، ۱۳۵۲ -
رده بندی کنگره	۱۳۹۳ ع ۴۳۲/ب ۲۹۵ BP
رده بندی دیویی	۲۹۷/۸۶
شماره کتابشناسی ملی	۳۵۱۱۰۶۵

نام کتاب	: عرفان‌های دروغین و مصادیق بارز مدعیان شهاد و رهنان دین و مکتب تشیع
مؤلف	: مهتاب بختیاری و ایرج تبریزی
ناشر	: تهران: سنگ فرش
مدیر هنری	: نسیم معروف نژاد
نوبت چاپ	: اول ۱۳۹۳
چاپ و صحافی	: سبزه
تیراژ	: ۱۰۰۰ نسخه
قیمت	: ۶۰۰۰ ریال
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۹۴۴۲۸-۱-۲

آدرس انتشارات: تهران- خیابان انقلاب - خیابان منیری جاوید- بن بست - مبین پلاک ۸
تلفن: ۰۲۱-۶۹۷۳۲۱۰ - تلفکس: ۰۲۱-۶۶۴۹۲۳۱۷

فهرست مطالب

۷	پیش گفتار.....
۹	مقدمه.....
	بخش اول
۱۳	فرقه‌ها چگونه عمل می‌کنند؟.....
۱۴	انواع فرقه‌ها.....
۱۵	کنترل ذهن.....
۱۸	تکنیک‌های فرقه‌ها برای جذب نیرو.....
۱۹	روش‌های اعمال نفوذ مدعیان دروغین.....
۱۹	وجه مشترک مدعیان دروغین.....
۲۰	توصیف روان‌شناختی طریقت‌های عرفانی.....
۲۰	عوامل گرایش به فرقه‌های عرفانی.....
	بخش دوم
۲۳	بازار مکاره مدعیان دروغین.....
۲۳	اعطای مقام سیدی.....
۲۴	ارتباط با امام زمان (عج).....
۲۴	فروش برگ درخت به نیت شفا.....
۲۵	من همسر حضرت هستم!.....
۲۵	تغییر در آداب نماز.....
۲۸	مستجاب الدعوی.....
۲۹	روح پیامبر و گنج‌های پنهان.....
۲۹	گیتار و خداشناسی.....
۳۰	پسر هند.....

- ۳۰ پیامبر هلندی
 ۳۱ پمادی برای رفع گناه
 ۳۲ من رب شما هستم
 ۳۳ مهندسی با ادعای شعور کیهانی
 ۳۴ اعتراف به شیادی برای لقمه‌ای نان
 ۳۵ مدعی پیامبری و امام زمانی در مقابل نهاد ریاست جمهوری
 ۳۶ مدعی راز آلود ارتباط با امام زمان
 ۳۸ سید حسینی یا شیاد شیطان پرست؟
 ۴۱ کم سود پرمدها
 ۴۶ ایلیا، رام‌الله، آواتار و
 ۴۷ سیر زندگی
 ۴۸ رام‌الله از نظر مریدان
 ۵۰ شعبده بازی با ادعای اثرزوی درمانی
 ۵۳ پیامبری با گردو
 ۵۴ پروفیسور پیتزا فروش و ادعای امام زمانی و پیامبری!
 ۵۶ این هم یک ادعای دیگر
 بخش سوم

- ۵۹ گفت‌وگو با آیت‌الله سید احمد خاتمی درباره شگردهای انحرافی شیادان
 ۶۲ معنویت توحیدی، معنویت شرک‌آلود
 ۶۵ گفت‌وگو با یک محقق درباره مدعیان دروغین
 ۷۰ گزارش چند هم اندیشی درباره مدعیان و عرفان‌نمایی‌ها
 ۷۱ راه مقابله با خرافه، آشنایی با دانش روز است
 ۷۲ غایت موفقیت از نظر غرب، لذت طلبی است
 ۷۳ پیدایش جریان‌های انحرافی ناشی از احساس ضعف در مقابل حق است
 ۷۴ گفت‌وگو با حجت الاسلام والمسلمین حسینعلی رحمتی
 ۸۲ جمع‌بندی چند بررسی
 نتیجه‌گیری کلی

- ۸۳ ترویج عقلانیت و فرهنگ شیعی یگانه راه حل است
 ۸۷ منابع و مأخذ
 WNM

پیش گفتار

هر چند فعالیت گروه‌های انحرافی و فرقه‌های معنویت‌گرا بیشینه‌ای طولانی در تاریخ دارد، لکن جوامع مدرن در نیمه دوم قرن بیستم میلادی شاهد افزایش و ظهور گسترده فرقه‌ها و عرفان‌های دروغین هستند که آسیب‌های جدی به ویژه میان نسل جوان و نوجوان کشورها را در پی دارد. این قبیل فرقه‌ها اغلب سازمان یافته و مرتبط با ادیان الهی هستند و گاه نیز مستقل عمل می‌کنند و جریاناتی جدید به شمار می‌روند.

به هر حال ظهور و بروز این فرقه‌ها که همه روزه در جوامع گوناگون بر تعدادشان افزوده می‌شود آسیب‌های جدی به روحیه جوانان که طالب و تشنه عرفان واقعی هستند وارد می‌سازند، به گونه‌ای که ذهن و فکر جامعه شناسان و روان‌شناسان را به خود مشغول داشته است. بدیهی است رسانه‌های همگانی در این زمینه نقشی کلیدی و اثرگذار بر عهده دارند و لازم است درافکار عمومی، به ویژه نسل نو برنامه‌های افشاکننده و مؤثر ضبط و پخش کنند و به فرهنگ‌سازی پیرامون موجبات آگاه‌سازی عمومی رافراهم آورند.

بی تردید برای مقابله با فرقه‌های انحرافی فقط برخوردهای سلبی کافی نیست، بل می‌توان از طرق گوناگون و باتلیغات گسترده گام‌های اساسی برداشت. به این معنا که از یک سو اقدامات مناسب فرهنگی از جانب دولتمردان و سازمان‌های تربیتی و اجتماعی ضدیت گیرد و از دیگر سو زیبایی‌های دین حنیف اسلام برای جوانان تبیین و ترویج شود تا دیگر فضایی آماده برای فرقه‌های منحرف باقی نماند گویانکه علل دین‌گریزی برخی از جوانان نیز باید مدار قرار گیرد و اسلام ناب به صورتی صحیح معرفی شود.

امروزه بیشتر فرقه‌ها با حرکت‌های پلیسی به دام نمی‌افتند، بل وسیله بسیاری از مردم و پیروان فریب خورده آنان شناسایی می‌شوند، زیرا فرقه‌ها عمدتاً اسرار آمیز هستند و به صورت پنهانی فعالیت می‌کنند، به همین لحاظ آگاهی از فعالیت‌های مخرب آنان برای خانواده‌ها بسیار حائز اهمیت است؛ زیرا این فرقه‌ها گروه‌های جست‌وجوگر و آسیب‌پذیر جوانان را مورد هدف قرار می‌دهند.

هر چند در سال‌های اخیر فرقه‌های گوناگونی از شرق و غرب وارد کشور شده‌اند، لکن متأسفانه فضای

کارشناسانه و علمی و دقیق برای نقد و بررسی مسائل مربوط به فرقه‌ها در کشور فراهم نشده و در بسیاری موارد فقط کارشناسان در این عرصه بحث و اظهار نظر می‌کنند.

از این رو نویسنده این سیاه مشق کوشیده است تا حدودی به این مهم که خانواده‌ها و جوانان دانش‌آموز و دانشجو را هدف گرفته است - بپردازد. هرچند موضوع به نحوی گسترده است که یک کتاب در این زمینه جوابگو نخواهد بود و موضوع باید مدار اهتمام والتفات کلیه مسؤولان فرهنگی و تربیتی کشور قرار گیرد و به آگاه‌سازی نسل جوان کشور از هر راه ممکن بپردازد، از این رو حجم موضوعات مرتبط با عرفان‌های دروغین را نمی‌توان در یک کتاب جمع آورد. لزوماً کتاب به جلد دوم و سوم و شاید بیشتر هم گسترش یابد به ویژه که همه روزه شاهدیم که عارف‌نماها و معنویت‌های نوگرا از اطراف و اکناف کشور سر بر می‌آورند و مریدتراشی می‌کنند و جوانان و نوجوانان به ویژه زنان و دختران را به تباهی می‌کشانند. همچنین از عموم خوانندگان و صاحب نظران درخواست می‌کند که چنانچه به چنین مواردی برخوردند در درجه اول نیروی انتظامی و سپس نویسندگان این کتاب را مطلع فرمایند تا در جلد‌های بعدی مورد تحقیق و بررسی قرار گیرد.

www.ketaboo.com

مقدمه

مدت هاست که مباحث عرفان‌های نوظهور و مکاتب عرفانی جدید بحث مجالس دینی و عرفانی اصیل اسلامی قرار گرفته، به طوری که برخورد آگاهانه با این موضوع مورد توجه علما و فقهای بزرگ دینی شده است. عرفان‌های نوظهور که در بعضی محافل علمی مطرح می‌شود، - به گفته آیت الله مصباح یزدی - «جوانان پاک و مؤمن را منحرف می‌کند تا راه‌های کوتاه تراز دینداری برای رسیدن به آرامش و قدرت روحی معرفی کند و افراد را از رسیدن به کمال انسانی باز دارد».

عرفان کاذب

اصطلاح «عرفان کاذب» یک پارادوکس است، یعنی یک اصطلاح متناقض ناماست؛ اگر حتی عرفان را به مفهوم دیگرش یعنی «شناخت مطلق» در نظر بگیریم، یک نوع شناخت شهودی از هستی است که در کنار شناخت فلسفی و عقلانی از هستی - که فلاسفه به آن معتقدند - قرار می‌گیرد. بنابر این می‌توانیم بگوییم عرفان کاذب معنا ندارد؛ یعنی این واژه اصطلاح نادرست و نارسایی است.

در این زمینه کاربرد «کذب» برای روش‌های مورد استفاده این نوع عرفان‌ها صحیح است. عرفان؛ یعنی شناختن هستی، پس وقتی شناختی صورت می‌گیرد دیگر معنا ندارد که بگوییم کاذب؛ مگر اینکه در روش‌ها این اصطلاح را به کار ببریم. یعنی بگوییم این عرفان از نظر روش، باطل و غلط است.

عرفان باطل اصطلاح درست تری در برابر عرفان کاذب یا دروغین است. عرفان کاذب یعنی عرفانی که در روش‌های خود مسیر درستی را نمی‌پیماید تا به معرفت مد نظر برسد؛ همان گونه که اگر بخواهیم در علوم تجربی، تحقیقاتی انجام دهیم باید حتماً از روش‌های از مون و خطا و تجربه و غیره استفاده کنیم و اگر از روش غیر علمی استفاده کنیم، به نتایج درستی دست پیدا نخواهیم کرد. (جواهردهی ۲۸ دی ۸۸) عرفان کاذب و دروغین [کذب]، یک رشته یا گرایش علمی و شناخته شده نیست؛ از این روبه راحتی [سهولت] می‌تواند [چه بسا] به عنوان ابزاری در مناقشات و مجادلات بین افراد و گروه‌ها قرار گرفته [گیرد] و مخاطبان، همدیگر [یکدیگر] را متهم به پیروی از عرفان دروغین نمایند. از این رو هر جا سخن از عرفان کاذب است باید مدعی، دقیقاً مقصود خود را از «عرفان دروغین» تعریف و تحدید نماید. از آنجا که یکی از راه‌های شناخت و بازشناسی مفاهیم و اشیاء مقایسه آن است. (تعرف الاشیاء با ضدادها)

از این رو برای مفهوم بندی روشن از عرفان کاذب [کذب] شایسته است که آن را با مفهوم متضاد آن، یعنی «عرفان حقیقی» مقایسه کنیم. در مقدمه فقط به بیان برخی از ویژگی‌های مهم این گونه نگاه به عرفان بسنده می‌شود:

۱. عرفان اصیل و حقیقی خداگراست؛ یعنی مقصد عارف در عرفان حقیقی وصول به حضرت حق است.

۲. داده‌های این علم از طریق کشف و شهود و تجربه باطنی حاصل می‌شود.

۳. در عرفان اصیل منبعث از ادیان توحیدی، توجه و تمرکز به درون و سیر و سلوک باطنی، عارف را از مسائل سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و در یک کلام مادی و دنیایی غافل نمی‌کند؛ از این رو اگر رسول اکرم یا امیرالمؤمنین به عنوان اسوه‌های سلوک باطنی برای مسلمین مطرح‌اند، هر دو این بزرگواران در عین تهجد، عبادت‌ها، ریاضت‌ها و سلوک‌ها، اهل شمشیر، مبارزه، حماسه آفرینی و جز آن بودند. گرچه می‌توان ویژگی‌های دیگری برای عرفان اصیل برشمرد، اما همین سه ویژگی مهم برای تمییز عرفان اصیل از دروغین کفایت می‌کند. (برداشتی از منصور نژاد/ اسفند ۸۸) البته روی آوردن جوانان به تفکرات درون‌گرایانه، ناشی از ویژگی‌های اجتماعی و فرهنگی جامعه است. گرایش جوانان به سمت عرفان‌های دروغین غالباً به علت یک سوگیری جامعه رخ می‌دهد.

بنابراین در هر جامعه‌ای باید شرایطی فراهم کرد تا اندیشه‌های متفاوت رواج یابد و امکان بیسان دیدگاه‌ها برای جوانان فراهم شود؛ در غیر اینصورت جوانان دچار درون‌گرایی، انزوا و سرخوردگی می‌شوند و به عرفان‌های دروغین گرایش پیدامی‌کنند. آنگو اینکه افراد مؤمن کمتر دچار چنین حالتی می‌شوند!

فرقه‌های نوظهور چیست؟

ظهور و بروز عرفان‌های نوین شاید به اواخر قرن ۱۹ میلادی بازگردد، اما در دهه‌های اخیر رشد چشمگیری داشته است. مبلغان این عرفان‌ها نوک تیز پیکان خود را به سمت باورهای توحیدی و حقیقی نشانه رفته‌اند و فعالیت‌های آنان در تحقق تضعیف اعتقادات مردمی است؛ به نوعی می‌توان گفت که با گذشت حدود چهل سال، قریب به ۱۴ هزار مکتب و فرقه عرفانی و معنوی در جهان غرب شکل گرفته است که بیش از دو هزار جریان معنویت گرا در آمریکا و دو هزار جریان معنویت جو در اروپاست؛ این جریان‌های معنویت گرا طیف بسیار متنوعی را شامل می‌شوند که از عرفان ادیان ابراهیمی تا استفاده از مواد مخدر و روابط آزاد جنسی را دربرمی‌گیرد. تنوع این ادیان به لحاظ سن اعضا، محل زندگی، نحوه زندگانی و حتی سرود و نماز تا مدیتیشن، رقص و حتی قربانی و دیگر شعائر، آن قدر چشم‌گیر و عمیق است که شاید در آغاز امر، هرگونه وجه تمایز واحدی میان این ادیان و ادیان اصلی انکار شود. معمولاً اعضای این فرقه‌ها، دلبسته‌تر و پای بندتر و حتی متعصب‌تر از کسانی هستند که در ادیان اصلی به سر می‌برند و چنین وانمود می‌کنند که روایات روشن‌تری از حقیقت دارند (مقدم/ ۲۶ آبان ۸۹) به اتفاق، این عرفان‌های دروغین را که مدعیان آن تا مرز امام زمانی پیش رفته‌اند، مرور می‌کنیم.